

1. TĒMA 28. DECEMBRIS – 3. JANVĀRIS

MĀCEKĻI UN RAKSTI

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Lūk. 4:1-12, Mat. 12:3-8, Mat. 5:17-39, Lūk. 24:13-32, Ap.d. 1:16-20.

ATMIŅAS PANTS:

„Jūs pētījat rakstus, jo jums šķiet, ka tajos jums ir mūžīgā dzīvība, un tie ir, kas dod liecību par Mani!” (Jāņa 5:39)

Izmantojot krāmu tirgū pirktu metāla detektoru, Terijs Herberts no Anglijas atrada apzeltītus anglosakšu ieročus un sudraba priekšmetus, kas bija aprakti zemnieka laukā. Atradumu aptuvenā mantiskā vērtība bija vairāk nekā 5 miljoni ASV dolāru.

Līdzīgi tiem, kas meklē mantu uz lauka vai dubļos, starp akmeņiem un atkritumos, mums ir jābūt uzmanīgiem, lai mūsu ceļā nenonāktu kaut kas tāds, kas neļautu atrast īsto mantu: Jēzu Kristu. Meklējot mūžīgās bagātības, farizeji un saduķeji līdzīgi „izrakņāja” senos svētos rakstus. Ironiski, ka viņi savu dārgumu karti – Rakstus – bija tik radikāli nepareizi sapratuši, ka pilnībā bija palaiduši garām to būtību – Jēzu.

Jēzus iekļāva Rakstus Savā mācekļu veidošanas metodoloģijā gan tiešā, gan netiešā veidā. Vislielākā „apslēptā manta” bija ietverta pravietiskajos rakstos, kas norādīja uz Viņu. Līdz ar to neievērot Jēzu nozīmēja palaist garām Rakstu mērķi. Tāpēc tas nozīmē, ka mūsu pūlēm, darot cilvēkus par mācekļiem, galu galā, ir jābūt saistītām ar Jēzu un ar to, ko Viņš mūsu labā ir izdarījis.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 4. janvārī!

SVĒTDIENA, 29. DECEMBRIS

Jēzus un Bībele

Tā kā Jēzus ir paraugs visiem ticīgajiem, Viņa nodošanās Rakstiem ir jautājums, ko nevar aplūkot garāmejojot.

Izlasi Lūk. 4:1-12 un 16-21! Ko šie panti stāsta par Kristus attieksmi pret Bībeli? _____

Stāsts par Kristus kārdināšanām tuksnesī parāda, ka, citējot Rakstus, Jēzus atvairīja ikvienu sātana izaicinājumu un lūgumu. Visticamākais, ka rakstu ruļļi četrdesmit dienas garā tuksneša ceļojuma laikā nebija pieejami. Tas skaidri norāda, ka Kristus bija noglabājis atmiņā nozīmīgākās Rakstu daļas. Raksti, kas citēti tuksnesī, bija no Mozus grāmatām, bet citur Jēzus citē arī citas ebreju Bībeles daļas (Mat. 21:42, 22:44). Skaidrs, ka Kristum bija plašas Rakstu zināšanas.

Tomēr ievēro – Kristum Raksti ir vairāk nekā tikai ierocis kārdināšanu pārvarēšanai un personīga svētuma iegūšanai. Jēzus atzina, ka Raksti norāda uz Viņu. Sinagogas apmeklējuma laikā, par ko ziņots Lūk. 4:16-30, Jēzus citē Jesaju, tad paziņo, ka šis pants norāda uz Viņu kā uz Svaidīto, lai atbrīvotu apspiestos un pasludinātu viņiem brīvību. Jēzus saprata, ka Viņš ir mesianisko pravietojumu piepildījums. Tādējādi Jēzus ne tikai saprata, ka Bībele norāda uz Viņu, bet jau agri Savā kalpošanā Viņš izmantoja Bībeli, lai arī citiem norādītu uz Sevi.

Lai gan ir svarīgi zināt Bībeli, ar to vien nepietiek. Daži slavenākie Bībeles zinātnieki nebija pat ticīgi kristieši. Tāpēc mums vajadzētu sev jautāt: kā mēs varam pārliecināties, ka Bībeles izpēte un lasīšana palīdz mums labāk iepazīt Jēzu un to, ko Viņš ir izdarījis mūsu labā? Tas ir, kā mēs varam padarīt Bībeles izpēti par tādu, kas pārveido dzīvi? _____

Rakstu autoritāte

Izlasi šos pantus! Ko tie mums stāsta par Jēzus attieksmi pret Bībeli? Mat. 5:17-20, 12:3-8, 15:3-11, Jāņa 10:34-37, 17:14-19, Lūk. 24:44. _____

_____

_____

Kad vien Kristus debatēja ar reliģiskajām autoritātēm, Viņš pamatojās nevis uz abstraktu filosofiju, pat ne uz personīgo autoritāti, bet uz Rakstu mācību. Nosakot, kas ir pareizs un kas ne, Jēzus balstīja Savus argumentus uz Rakstu pamata. Kad pretinieki apšaubīja Kristus mācības šķīstību, Viņš norādīja uz īpašiem pantiem Rakstos. Runājot par praktiskiem jautājumiem, Jēzus norādīja klausītājiem uz dievišķo atklāsmi. Kristus saprata, ka Viņa dievišķajai misijai bija jāpaveic tas, ko bija paredzējuši senie pravieši.

Salīdzini Kristus parādīto cieņu pret Rakstiem ar valdošo attieksmi, ko mūsdienās bieži parāda pat tie, kas sauc sevi par kristiešiem! Pat veselas denominācijas ir nonākušas pie uzskata, ka Bībele ir interesanti, bet pamatā neuzticami vēsturiski manuskripti. Radīšana sešās dienās, iziešana no Ēģiptes, pat Jēzus miesīgā augšāmcelšanās (vēl vairāk burtiska otrā nākšana) tiek apšaubīta un pat ieskaitīta mītu statusā.

Ir skaidri redzams, kā tas ietekmē mācekļu jautājumu. Kāpēc gan kādam vajadzētu atdot savu dzīvi tam, kas balstīts uz mītiem? Cilvēkiem, kas ir apkrauti ar reālām problēmām, ir vajadzīgs reāls Glābējs. Citādi evaņģēlijs kļūst par nevērtīgu mantu vai, runājot līdzībās, par plastmasas monētu, kas nokrāsota zelta krāsā. No attāluma kādu var piemulķot, bet, tuvāk izpētot, plastmasa piedzīvos atstumšanu. Vienīgais drošais ceļš ir sekot Kristus paraugam, paaugstinot Bībeli, godājot to un paklausot tai.

Nāve nav mīts, vai ne? Tā nav arī vienkārši simbols. Tā ir viena no skarbākajām realitātēm, ar ko mēs visi saskaramies. Padomā, kāda ietekme ir uzskatam, kas Bībeles mācības par Jēzus augšāmcelšanos vai Viņa otro nākšanu uztver tikai kā simbolu vai mītu! Kāpēc mums personīgi un kā draudzei nekad nevajadzētu pieļaut to, ka nokļūstam šajā sātana slazdā?

_____

_____

_____

Publiskā sludināšana

Ļaudis nāca pie Jēzus dažādās vietās, tai skaitā publiskās. Rakstiem bija ievērojama loma Kristus publiskajās runās. Viņa svētrunas un publiskās sarunas bija pilnas gan ar tiešiem citātiem, gan ar netiešām norādēm uz Rakstiem.

Izlasi Mat. 5:17-39! Kā šie panti parāda, kādā veidā Kristus izmantoja Rakstus publiskajā kalpošanā? _____

_____

Kristus zemes dzīves laikā vidusmēra israēlieša attieksme pret Rakstiem bija lielā mērā formāla. Viņi meklēja Rakstos norādījumus un ētiskus principus. Pareiza uzvedība tika uzskatīta par maksu, lai iegūtu mūžīgu svētlaimi. Tomēr Jēzus sagrāva viņu formālos uzskatus un ārēji noregulētu uzvedību aizstāja ar sirds reliģiju.

Uz Kristu vērsta reliģija ir sakņota pārveidotā sirdī, kas vada uz ētisku uzvedību. Ironiski, ka daži farizeji, steigoties iegūt morālu pilnību, nebija meklējuši dzīvas attiecības ar Dievu. Jēzus norādīja uz šīm nepilnībām, un kā dziedināšanas līdzekli Viņš aicināja klausītājus pieņemt Viņu par savu Glābēju un Kungu. Jēzum ienākot kā iekšēji kontrolējošam spēkam, uzvedības standartiem nevajadzētu pazemināties, bet gan paaugstināties. Viss, kas cilvēkam ir jādara, – jālasa Kalna svētruna, lai redzētu, cik augsti ir Viņa morālie standarti.

„Kā kaut kas savāds un jauns šie vārdi atskan pārsteigtā pūļa ausīs. Šāda mācība ir pretstats tam, ko cilvēki jebkad ir dzirdējuši no priesteriem vai rabīniem. Tur nav nekā, kas glaimotu ļaužu lepnumam vai atbalstītu viņu godkāriņģās cerības. Tomēr šo jauno Skolotāju apņem spēks, kas tos saista un pārsteidz. Dievišķās mīlestības pievilcība izplūst no Viņa kā smarža no zieda. [...] Visi instinktīvi jūt, ka šeit ir Kāds, kas lasa dvēseles noslēpumus un tomēr tuvojas tiem dziļā līdzjūtībā.” (E. Vaita „Domas no svētību kalna”, 7. lpp.)

Būt formālam, tiesājošam un nosodošam ir vieglāk, nekā mēs domājam, vai ne? Kā mēs varam pasargāt sevi no šīs bieži sastopamās rīcības? _____

_____

_____

Personīgā kalpošana

Piemēri Kristus publiskajai kalpošanai ir pārpilnībā. Tikpat aizraujošas ir Kristus personīgās sastapšanās gan ar vienkāršajiem sabiedrības locekļiem, gan arī ar elites pārstāvjiem. Šie stāsti ir unikāls ieskats tajā, cik centrālu lomu Raksti ieņēma Kristus kalpošanā.

Izlasi Jāņa 13:18-20 un Lūk. 10:25-28, 24:13-32! Kāda ir Rakstu loma šajos pantos? Kāds bija Jēzus nolūks, citējot šos konkrētos pantus? Kāds bija rezultāts mazo grupu saskarsmei ar Rakstiem? _____

Kristus atkārtoti citē Rakstus, aicinot klausītājus kļūt par mācekļiem. Tas skaidri parāda, ka Jēzus autoritāte un uzticība Viņam balstījās uz Rakstiem, nevis tikai uz personīgu pievilcīgumu. To īpaši var redzēt veidos, kā Jēzus izmantoja Rakstus, runājot ar mācekļiem uz Emavas ceļa.

„Iesākdams ar Mozu, ar Bībeles vēstures pašām pirmajām lappusēm, Kristus izskaidroja visus Svētos Rakstus, kas attiecās uz Viņu. Ja Jēzus tiem būtu atklājies jau sākumā, mācekļi justos apmierināti un sava prieka pārpilnībā vairs ne pēc kā cita neilgotos. Bet tiem bija nepieciešams izprast Vecās Derības simbolu un pravietojumu norādījumus par Kristu. Uz tiem jābalstās viņu ticībai. Lai viņus pārliecinātu, Kristus nedarīja nekādus brīnumdarbus, bet vispirms izskaidroja Rakstus. Kunga nāvi tie bija uzskatījuši kā visu cerību zaudējumu, bet Viņš no pravietojumiem pierādīja, ka tā ir visstiprākais ticības balsts. Pamācīdams šos mācekļus, Jēzus rādīja, cik svarīga ir Vecā Derība, jo tā liecina par Viņa misiju.” (E. Vaita „Laikmetu ilgas”, 796.-799. lpp.)

Pakavējies pie Lūk. 24:32, īpaši pie frāzes „vai mūsu sirdis mūsos nedega”! Ko tas nozīmē? Kad tava sirds pēdējo reizi dega par patiesībām, kas mums ir dotas? Ja tas ir bijis sen, tad varbūt tava sirds ir kļuvusi auksta? Ja jā, tad kā šajā situācijā varētu kaut ko izmainīt? _____

Nākamā paaudze

Kā jau redzējām, Jēzus piešķīra Bībelei lielu nozīmi. Viņš nekad neapšaubīja neviena Bībeles panta autoritāti, ticamību un autentiskumu. Tomēr visos gadsimtos cilvēki to ir darījuši un dara pat mūsdienās.

*Izlasi Mat. 12:15-21, Marka 1:1-3, Ap.d. 1:16-20, 3:22-24 un Rom. 10:10, 11!
Ko šie panti mums stāsta par pirmo kristiešu attieksmi pret Rakstiem? Ko mēs varam no viņiem smelties sev un savai attieksmei pret Bībeli? _____*

Pirmie kristīgie rakstnieki turpināja izmantot Rakstus, lai apstiprinātu nācariēša Jēzus kā Mesijas autentiskumu. Patiesībā viņi puda uzskatu, ka kristietība ir nesaraujami saistīta ar Dieva pašatklāsmi ebreju Rakstos.

Jēzus pats izmantoja šos svētos rakstus. Tagad Kristus mācekļi darīja to pašu. Personīgie piedzīvojumi, brīnumi un citas liecības par Kristu ir svarīgas un tām ir sava vieta; tomēr nekas nevar aizstāt Rakstus – galveno liecību par Jēzu.

Kristus pirmie sekotāji meklēja Rakstos norādījumus attiecībā uz draudzes misiju, tās ikdienas darbību un garīgo audzināšanu. Cilvēciskie prātojumi un minējumi tika nolikti malā, Raksti ieņēma galveno vietu. Draudzes vadītāju apspriedēs ar lūgšanām tika pārdomāta Dieva atklāsmē (sk. Ap.d. 15. nod.). Raksti ietekmēja ikvienu agrīnās draudzes dzīves aspektu.

Kā mēs visi varam iemācīties nolikt Bībeli savas ticības centrā un izmantot to, lai norādītu uz Jēzu? Kādos praktiskos veidos mēs varam ļaut Bībeles mācībai patiešām ietekmēt savu dzīvesveidu un attieksmi pret citiem? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi E. Vaitas grāmatā „Apustuļu darbi” nodaļu „Tesalonika” 221.-230. lpp., grāmatā „Audzināšana” nodaļu „Bībeles mācīšana un pētīšana”, 190.-192. lpp., grāmatā „Laikmetu ilgās” nodaļu „Gājiens uz Emavu”, 795.-801. lpp.

„Sludinot tesalonīķiešiem, Pāvils atsaucās uz Vecās Derības pravietojumiem par Mesiju. Tiem savas kalpošanas laikā mācekļu uzmanību jau bija pievērsis pats Kristus. [...] Sludinot par Kristu, pierādījumus no Vecās Derības bija sniedzis apustulis Pēteris, līdzīgi bija rīkojies Stefans, un arī Pāvils savā kalpošanā atsaucās uz Rakstiem, kas paredzēja Kristus dzimšanu, ciešanas, nāvi, augšāmcelšanos un atgriešanos Debesīs. Ar Mozus un praviešu inspirētajām liecībām viņš skaidri pierādīja nacarieša Jēzus kā Mesijas identitāti un paskaidroja, ka Kristus balss uz sentēviem un praviešiem ir runājusi jau no Ādama dienām.” E. Vaita „Apustuļu darbi”, 221., 222. lpp.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kādos praktiskos veidos tu vari iekļaut Rakstus savā dienas režīmā? Kā tu vari izmantot Bībeli savā personīgajā liecināšanā?

---

2. Kāpēc Jēzus uzsver drīzāk Rakstu skaidrojumus, nevis brīnumus un personīgo pievilcību? Kas notiek, ja mūzika, veselības vēsts, sociālā loma vai kaut kas cits nostājas mūsu ticības dzīvē Bībeles vietā?

---

3. Cik atkarīgiem no Rakstiem ir jāklūst mūsdienu kristiešiem? Izvērtējiet Rakstu svarīgumu savas draudzes dzīvē prioritāšu sakārtošanas, resursu novirzīšanas un uzticīga misijas darba darišanas jautājumā!

---

4. Pārdomā faktu, ka Bībelē nav nevienas norādes, ka kāds tās rakstnieks būtu apšaubījis kāda cita Bībeles teksta ticamību vai autentiskumu. Kāpēc šāda attieksme ir tik svarīga mūsdienās - laikā, kad tik daudz cilvēku, tai skaitā daudzi Bībeles zinātnieki, šķiet, par savu prioritāti ir padarījuši Bībeles patiesību izaicināšanu visos līmeņos?
